

Jorøgelse af Uddannelsen indenfor Flaadens naturlige Virksomhedsområde. Til samme Tid nægtede Rigsdagen et Beløb, som var søgt paa Udrustningskontoen til Forhøjelse af Udgifterne ved Ekspeditionen til fremmede Farvande, og Nægtelsen foretoges med den Motivering, at man fandt den nuværende aarlige Ekspedition til disse Farvande tilstrækkelig overfor de Opgaver, som paahvilede Flaaden paa disse Steder.

Saaledes var altsaa den svenske Rigsdags Fremgangsmaade, da det fra alle Sider skønnedes, at de aarlige Ekspeditioner i de hjemlige Farvande ikke vare fuldige nok.

Folketingsudvalget har i øvrigt andetsteds i Betænkningen angivet en Maade, paa hvilken man uden nogen direkte Forhøjelse af Marinens Udrustningskonto kunde faa et Beløb indenfor denne til Raadighed. Dette Beløb kunde jo dog anvendes til en Udvidelse af Ekspeditionerne. Der udtales nemlig paa Betænkningens Pag. 8, at samtlige Udgifter til Tjersinspektionerne burde henføres under Indenrigsministeriets (nu Landbrugsministeriets) Budget, som jo allerede bærer en Del af Udgifterne ved disse. Ved at frigøre Udrustningskontoen for samtlige disse Udgifter, vilde der blive 35,000—40,000 Kr. disponible paa Kontoen.

Marineministeriet kan for sit Vedkommende kun ønske at en saadan Ompostering foretages, medens man selvfølgelig stadig er villig til at udføre Tjenesten mod Refusion af Udgifterne fra det andet Ministerium.

Det næste Afsnit i den foreløbige Betænkning er

Hensætningen ad § 11.

Under denne behandles de Forandringer, der i Lovforslaget var foretaget for Søofficerskorpsets Vedkommende. Medens Udvalget kan anbefale den foreslaaede Officers-Reserve, kan det ikke tiltræde forskellige andre Punkter i Paragraffen. Med Hensyn til den foreslaaede Jorøgelse af Kontreadmiralernes Antal fra 2 til 3 anføres det saaledes, at der overfor et fremtidigt, noget formindstet søgaaende Materiel, ikke ses at være begrundet Anvendelse for mere end een Kontreadmiral, i Reglen da som Chef for det samlede Forsvar af Kjøbenhavn mod Søiden.

Ministeriet skal hertil bemærke, at man overfor den manglende Tilslutning fra Udvalgets Side ikke tror at burde fastholde den forlangte Jorøgelse af Kontreadmiralernes Antal, idet man vil kunne undvære denne Officer, naar Kommandørernes Antal forøges

med 1. Paa nærværende Lovforslag er denne Forandring i Søofficerskorpsets Sammensætning derfor foretaget.

Naar Udvalget imidlertid udfiger, at Jorøgelsen af Kontreadmiralernes Antal til 3 ikke var motiveret paa Lovforslaget, skal man dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Motiveringen fandtes paa det Udvalget tilstillede fortlørlige Bilag, ligesom ogsaa Marineministeren berørte dette Spørgsmaal under 1ste Behandling af Lovforslaget i Folketinget (se Rigsdagstidende for Samlingen 1895—96, Folketingets Forhandlinger, Sp. 1771).

Vibeholdelsen af den 2den Kontreadmiral maa man derimod fastholde. En nærmere Motivering af dette Standpunkt vil findes under Bemærkningerne til Hensætningen ad § 19.

Det næste Punkt paa Lovforslagets § 11, som Udvalget ikke har kunnet tiltræde, er Indførelsen af den ny Grad, Kommandørkaptajnsgraden.

Udvalget anbefaler, i Stedet for denne Grad, at indføre en Kaptajnløjtnantsklasse, for hvilken der, militært set, formenes at være langt mere Behov ved Udkommandoer. Da der imidlertid ikke i Hensætningen gives nærmere Oplysninger om, hvad der skal forstås ved denne Klasse, om, hvorledes den skal indordnes i Korpset o. s. v., er det ikke muligt at danne sig nogen begrundet Mening om Berettigelsen af denne Aaastand. Det ses saaledes ikke, om det er Meningen, at den forlangte Kaptajnløjtnantsklasse skal erstatte den nuværende Kaptajnsklasse, medens denne sidste Klasse flyttes op blandt Stabs-officererne, eller om det kun er Meningen at indstyre en ny Klasse mellem de subalterne Officerer. Om der derfor, militært set, ved Udkommandoer er mere Behov for Kaptajn-løjtnanter end for Kommandørkaptajner, ser man sig paa det af Udvalget afgivne Grundlag ikke i Stand til at dømme om.

Naar det derimod af Udvalget i Hensætningen anføres, at man ved Indførelsen af Kaptajnløjtnantsklassen i Stedet for Kommandørkaptajnsgraden kommer mere i Overensstemmelse med Forholdene i fremmede Marine, maa man herfra bestride Berettigelsen af denne Aaastand. Man skal nemlig oplyse, at, saa vidt Ministeriet bekendt, er den tyffe Marine den eneste, der har en Kaptajn-løjtnantsklasse. Denne svarer imidlertid til vor Kaptajnsklasse; til de paa Lovforslaget forlangte Kommandørkaptajner svare den tyffe Marines Korvettenkapitän, der ere Stabs-officerer. I Sverrig og Norge habes ligesom hos os en Kaptajnsklasse og desuden de hos os foreslaaede Kommandørkaptajner, der ere